

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3193/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.37.464/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Gyöngyösi Levente ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz. Indítványukban kérték a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.37.464/2024/2. számú végzése, valamint a Pécsi Törvényszék 8.K.700.234/2024/33. sz. ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, az R) cikk (2) bekezdésének, a T) cikk (2) bekezdésének, a XXVIII. cikk (1) bekezdésének, valamint a 28. cikkének a sérelme miatt.
- [2] 1. Az indítványozók az alapügyben I-III. rendű alperesi érdekeltek voltak. A perben nem álló erdőbirtokossági társulat eladó, valamint az I. és a II. rendű felperes vevők 2022. szeptember 15. napján adásvételi szerződést kötöttek, amelyben az eladó eladott egy ingatlant (a továbbiakban: ingatlan1.) a szerződésben megjelölt tulajdoni hányadok arányában az I. és a II. rendű felperesek részére, míg másik két ingatlant (a továbbiakban: ingatlan2. és ingatlan3.) az I. rendű felperes részére. Az eladó ugyanezzel a szerződéssel eladott az I. rendű felperes részére további két ingatlant (a továbbiakban: ingatlan4. és ingatlan5.) is. A szerződés szerint az I. rendű felperes helyben lakóként, a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi tv.) 18. § (1) bekezdésének *d*) pontja alapján elővásárlásra jogosult, míg a II. rendű felperes elővásárlási joggal nem rendelkezik.
- [3] Az érintett három ingatlanra az I-III. rendű alperesi érdekeltek egy okiratban elfogadó jognyilatkozatot tettek, elővásárlási jogukat a Földforgalmi tv. 18. § (1) bekezdés *d*) pontjára alapították, továbbá hivatkoztak a Földforgalmi tv. 18. § (4) bekezdés a)

pontjára (őstermelő családi gazdaság tagjai). Az elfogadó jognyilatkozatot a tanúzási részen két tanú aláírta, „aláírás, név, cím” feltüntetésével. Az elfogadó nyilatkozat 3. oldalán rögzítették a vételárrész ügyvédi letétbe helyezését.

- [4] A Somogy Vármegyei Kormányhivatal (a továbbiakban: alperes) határozatával az adásvételi szerződést az ingatlan⁴. és ingatlan⁵. tekintetében a szerződés szerinti vevő I. és II. rendű felperesekkel, ezzel egyidejűleg az ingatlan^{1.}, ingatlan^{2.} és ingatlan^{3.} tekintetében pedig az elfogadó nyilatkozatot tett I-III. rendű alperesi érdekeltekkel hagyta jóvá. Az indítványozók elfogadó jognyilatkozatára nézve rögzítette, hogy azt teljes bizonyító erejű magánokirati formában nyújtották be, a Földforgalmi tv. 23. § (4) bekezdésében foglalt érvényességi és hatályosulási feltételeknek megfelel. A határozat indokolása szerint a szerződő felek jogi képviselője 2023. január 17. napján, a II. rendű felperes 2023. január 20. napján érkezett észrevételében jelezte, hogy az elfogadó jognyilatkozat nem felel meg a teljes bizonyító erejű magánokirat követelményeinek. Az alperes úgy értékelte, hogy a tanú személye az okiratból megállapítható volt, mivel az okirat alaki szempontból pusztán azért nem tekinthető hibásnak, mert a tanú a rá jellemző, általa kialakított egyedi írásformát és írásképet tükröző módon írja alá az okiratot. Az alperes ezen érvelés mentén az okirat valóságát elfogadta, tekintettel arra is, hogy valótlansága nem bizonyosodott be és azt nem is vitatták.
- [5] Az I. és a II. rendű felperesek keresetükben vitatták az alperes határozatának a jogszerűségét, kérték annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, valamint az alperes marasztalását a felmerült perköltségükben.
- [6] Az indítványozók (mint I-III. rendű alperesi érdekeltek) az alperes érvelésével egyetértettek, miszerint az elfogadó jognyilatkozat az alaki követelményeknek megfelel.
- [7] A Pécsi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 8.K.701.000/2023/15. számú ítéletével (a továbbiakban: elsőfokú ítélet) az alperes határozatát - annak közlésére visszamenőleges hatállyal - megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Rögzítette, hogy az elfogadó nyilatkozat 1. számú tanújánál az okirat tartalmazza a tanú egyedi írásképpel létrehozott aláírását, valamint a tanú nevének és lakcímének a feltüntetését, azonban ez utóbbi két adat nem elégíti ki az olvashatóság követelményét, vagyis azt, hogy a különböző jelekkel (betűkkel, számokkal) létrehozott írásképp tartalma objektív módon mások számára megállapítható legyen. Iránymutatásként előírta, hogy az alperesnek az indítványozók elfogadó nyilatkozatának figyelmen kívül hagyásával kell döntenie a szerződés jóváhagyásáról.
- [8] Az indítványozók felülvizsgálati kérelmére eljárva a Kúria Kfv.I.37.731/2023/7. sz. végzésével az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 121. § (1) bekezdésének a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára

utasította. A Kúria a végzés indokolásában hangsúlyozta, hogy az alaki követelmények teljesülésének, e körben a teljes bizonyító erejű magánokiraton a tanú neve és lakóhelye (ennek hiányában tartózkodási helye) olvashatóságának vizsgálata nem lehet öncélú, az okirati tanú, mint jogintézmény célját, funkcióját ez esetben is figyelembe kell venni. A megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásként előírta, hogy az elfogadó jognyilatkozat alaki követelményeknek való megfelelését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 325. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezéssel nyelvtani szempontból is összhangban, továbbá a törvényi szabályozás céljára, funkciójára tekintettel kell értelmezni. Az így kialakított értelmezés mentén, a kúriai végzés indokolásában foglaltak érvényesítésével ismételten meg kell vizsgálni, hogy az elfogadó jognyilatkozat megfelel-e a teljes bizonyító erejű magánokirat alaki követelményeinek. Amennyiben az 1. sorszámú tanú tanúzási részen beazonosítható adata (különösen a neve) összeköthető az elfogadó nyilatkozat más részén feltüntetett adatokkal, úgy az olvashatósági kritérium teljesülését erre figyelemmel kell értékelni.

[9] Az elsőfokú bíróság az új eljárásban meghozott 8.K.700.234/2024/33. számú ítéletével (a továbbiakban: elsőfokú jogerős ítélet) az alperes határozatát - annak közlésére visszamenőleges hatállyal - megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte, a Kp. 92. § (1) bekezdésének *b)* pontja alapján. Az elsőfokú jogerős ítélet szerint az elfogadó jognyilatkozat nem felel meg a teljes bizonyító erejű magánokirattal szemben támasztott jogszabályi követelményeknek. A jogszabály által megfogalmazott olvashatósági követelmény nem azt jelenti, hogy az olvasó az általa ismert szöveg és az előtte fekvő íráskép egyezőségét meg tudja állapítani, hanem éppen ellenkezőleg, hogy a különböző jelekkel (betűkkel, számokkal) létrehozott íráskép, írott szöveg tartalma objektív módon mások számára megállapítható, vagyis az adott szöveg az olvasó számára dekódolható, megfejthető. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a 3328/2022. (VII. 21.) AB határozat eltérő tényállású ügyben született bírósági ítélet megsemmisítéséről rendelkezett, ezért az ügyvéd által ellenjegyzett okiraton az ügyvéd kamarai azonosító számának feltüntetésével kapcsolatos okfejtést a bíróság döntése során nem tekintette iránymutatónak.

[10] Az indítványozók felülvizsgálati kérelemmel fordultak a Kúriához. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.37.464/2024/2. számú végzésével (a továbbiakban: felülvizsgálati végzés) a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, mivel a befogadás Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi indoka nem állt fenn. A felülvizsgálati végzés indokolása hangsúlyozta, hogy a Kúria konkrétan az alperesi érdekeltek ügyét már megvizsgálta, éppen az alperesi érdekelteknek az elsőfokú ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelme folytán, így már állást foglalt arról, hogy az adott ügy tényállása mellett mely körülményekre kell figyelemmel lenni a teljes bizonyító erejű magánokirat követelményei vizsgálatakor. A Kúria a konkrét ügy vonatkozásában az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott jogerős ítélete

kapcsán nem azonosított olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amely tekintetében az ügy érdemére kiható jogszabálysértést valószínűsítő jogértelmezés állna fenn. A perbeli ügy elbírálása során a névíráshoz kapcsolódó egyedi tényeknek, körülményeknek van kiemelt jelentősége, a bíróságoknak döntően tényeket és nem jogértelmezési kérdéseket kell(ett) vizsgálni. Az indítványozók végeredményben az elsőfokú bíróság következtetésével nem értenek egyet, az elfogadó nyilatkozatok valamennyi példányának teljeskörű vizsgálata eredményét sérelmezik, felülvizsgálati kérelmükkel a bizonyítékok felülmérlegelését, az elsőfokú bíróság által levontaktól eltérő következtetés megállapítását kívánják elérni. A kiforrott joggyakorlat szerint az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelése és a levont következtetései kizárólag abban az esetben képezhetik a befogadhatóság indokát, ha a rendelkezésre álló iratokból az tűnik ki, hogy az elsőfokú bíróság az általa figyelembe vett bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelte, ennek hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadására nincs törvényes lehetőség.

- [11] 2. Az indítványozók ezt követően fordultak alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Álláspontjuk szerint az elsőfokú jogerős ítélet sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, az R) cikk (2) bekezdését, a T) cikk (2) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikket.
- [12] Az indítványozók szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által garantált, tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolt bírói döntéshez való jogból következő követelményeknek, mivel nem vette figyelembe „a Földforgalmi tv., illetve a Pp. Preambulumában, illetve az azokhoz fűzött célokat és kizárólag a nyelvtani és logikai értelmezést tekintett alkalmazandónak az elfogadó nyilatkozatot aláíró ügyvéd tanú aláírásának, illetve személye közötti kapcsolat vizsgálatakor.”
- [13] Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a Pp. 325. § (1) bekezdés b) pontjának nyelvtani értelmezése alapján az elfogadó nyilatkozat, mint okirat teljes egészének vizsgálata szükséges az alaki követelményeknek való megfelelő megállapításához, az elfogadó nyilatkozat alaki tanúzási részének és az elfogadó nyilatkozat egészének tartalmi összevetése is indokolt. Az elsőfokú bíróság mindössze azt vizsgálta, hogy a tanúzási részben, a tanú aláírása felett, az okiratot szerkesztő ügyvéd neve olvashatóan került-e kézzel leírásra, annak ellenére, hogy az okiraton a tanú neve nyomtatott betűkkel is feltüntetésre került és így az egyértelmű összefüggést mutat még az akár részben is olvasható tanú névleírással.
- [14] Emellett az elsőfokú bíróság nem tette vizsgálat tárgyává az okirat aláírásának körülményeit, az okirat keltét és helyét, és ugyanazon a napon kelt letéti megállapodás létét, amely egyértelműen kapcsolatot mutatott volna az okiratot aláíró tanúval. Hangsúlyozza, hogy maga az okirat is egyértelműen feltünteti a tanú nevét.
- [15] Az elfogadó nyilatkozatban külön feltüntetésre került a tanú neve és lakcíme is, így a Pp. 325. §-a, illetve a joggyakorlat alapján a tanú adataira vonatkozó elvárás teljes mértékben megvalósult, így nem lehetett volna megállapítani, hogy a tanú

lényegében nem beazonosítható személy. Tekintettel arra, hogy az elfogadó nyilatkozat 3. oldala gépelt betűkkel is tartalmazza tanú idézhetőségi címét, így a Pp. indokolása alapján a Pp. 325. §-ban foglalt jogszabályi rendelkezés célja a tanúk felkutatása, idézhetőségének lehetősége, a törvényi feltétel tehát az a teljes bizonyító erejű magánokirattal szemben, hogy amellett, hogy az okiratot a tanú aláírja, az okiraton és nem az aláírási részben lakóhelye vagy idézhetőségi címe feltüntetésre kerüljön.

- [16] Az indítványozók álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való alapjog nem érvényesül, amennyiben a bíróság „a jogbiztonsághoz, jogszabályok mindenkire kötelező jellegét és az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazását, kifejezetten mellőzi (negligálja), és ezzel megakadályozza – többek között – a jogszabály céljának érvényesülését, polgárok igényérvényesítését is.”
- [17] Az elsőfokú bíróság nem látott indokot az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazására, alaptörvénybeli kötelezettsége ellenére nem vette figyelembe sem a Földforgalmi Tv., sem a Pp. 325. § (1) bekezdés b) pontjának célját, így az egyszerű olvashatóság kérdésére szűkítette le a teljes bizonyító erejű magánokirat tanúinak adataival szembeni elvárhatóságot. Az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés célját a jogszabály szövegére hivatkozva hagyta figyelmen kívül, ugyanakkor nem vette figyelembe a 3328/2022. (VII. 21.) AB határozatban foglaltakat sem. Indítványozók álláspontja szerint az a bírósági mérlegelés, amely egy adott jogszabály céljának vizsgálatát teljes mértékben és kifejezetten kizárja és nem adja a kizárás indokát sem, már alaptörvény-ellenesnek minősül és sérti a jogbiztonság elvét is.
- [18] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [19] 3.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő 60 napon belül lehet benyújtani [Abtv. 30. § (1) bekezdés].
- [20] Az alkotmányjogi panasz a Kúria támadott végzése tekintetében az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti 60 napos határidőn belül került benyújtásra.
- [21] Az indítványozók az alkotmányjogi panaszban az elsőfokú jogerős ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérték. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek az elsőfokú jogerős ítélet tekinthető.
- [22] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.

- [23] Az indítványozók jelen ügyben az elsőfokú jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben nem támadták meg, ugyanakkor a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése miatt megtagadó végzése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül az elsőfokú jogerős ítélet állított alaptörvény-ellenessége vizsgálható jelen eljárásban.
- [24] 3.2. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján csak az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként jelölték meg – többek között – az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, az R) cikk (2) bekezdését, a T) cikk (2) bekezdését, valamint a 28. cikket.
- [25] Az indítványban foglaltakkal összefüggésben nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot és ekként alkotmányjogi panasz alapját sem képezheti a jelen esetben előadott indítványozói érvelés alapján az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, az R) cikk (2) bekezdése, valamint a T) cikk (2) bekezdése és 28. cikke; e rendelkezéseket az indítványozók csak kérelmük további alátámasztásaként jelölték meg, így ezeket a hivatkozásokat nem lehet önálló indítványi elemnek tekinteni {22/2021. (VII. 13.) AB határozat, Indokolás [22]–[23]; 3252/2019. (X. 30.) AB határozat, Indokolás [21]; 3068/2022. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [13]; 3328/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [26] Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében vizsgálta.
- [27] 3.3. Az alkotmányjogi panaszban megfogalmazott kérelem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz, tartalmazza ugyanis a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására továbbá azt, hogy amely a panaszosok indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. §]; b) az eljárás kezdeményezésének indokait (a bíróságok eljárása és döntése alapvető joguk sérelmét okozta); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket; d) az Alaptörvény indítványozók által sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdés]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések az indítványozók szerint miért ellentétesek az Alaptörvény általa megjelölt rendelkezésével; f) kifejezett kérelmet arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét és semmisítse azokat.
- [28] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az egyéb törvényi feltételeknek megfelelő alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi kérdést vessen fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre utaljon. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [29] 4.1. Az Alkotmánybíróság az első feltétellel kapcsolatosan emlékeztet arra, hogy a testületnek részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát illetően. Jelen ügy és a beadványban előadott indítványozói érvelés ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [30] 4.2. A másik törvényi feltétellel, azaz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség meglétének vizsgálatával összefüggésben az Alkotmánybíróság utal a Kúria felülvizsgálati végzésének megállapítására, miszerint a perbeli ügy elbírálása során a névíráshoz kapcsolódó egyedi tényeknek, körülményeknek van kiemelt jelentősége, a bíróságoknak döntően tényeket és nem jogértelmezési kérdéseket kell(ett) vizsgálni. Az indítványozók – a felülvizsgálati kérelmükhöz hasonlóan – az alkotmányjogi panaszukban is végeredményben az elsőfokú bíróság következtetésével nem értenek egyet, az elfogadó nyilatkozatok valamennyi példányának teljeskörű vizsgálata eredményét sérelmezik. Az indítványozók az alkotmányjogi panasz által – a felülvizsgálati kérelemhez hasonlóan – a bizonyítékok felülmérlegelését, az elsőfokú bíróság által levontaktól eltérő következtetés megállapítását kívánják elérni.
- [31] Az Alkotmánybíróság jelen ügy kapcsán is hangsúlyozza, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat védi {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert követelményrendszer érvényesülését garantálja.
- [32] Pusztán a bírói jogértelmezés állított hibájára alapított alkotmányjogi panaszt – a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben – az Alkotmánybíróság nem vizsgálja {20/2017. (VII, 18.) AB határozat, Indokolás [21]-[29]; 3295/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [37]-[40]}. „[A] tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...]” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [33] Az Alkotmánybíróság az ügyben eljárt bíróságok döntései és az alkotmányjogi panaszban az állított alapjogi sérelem alátámasztásaként előadott érvek vizsgálata során arra a megállapításra jutott, hogy az indítvány valójában és tartalmát tekintve a rendes bíróság ténymegállapításainak, bizonyítás-felvételének és főként bizonyíték értékelésének az Alkotmánybíróság által történő megváltoztatására irányul. A testület azonban ettől a korábban leírtak szerint következetesen tartózkodik, mivel a tényállás

megállapítása, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok – ezek körében a felek nyilatkozatainak – értékelése, minősítése és mindezekből az ügy eldöntéséhez szükséges következtetések meghozatala a rendes bíróságok jogalkalmazói hatáskörébe tartozó kérdés, amelyet az Alkotmánybíróság erre vonatkozó hatásköre hiányában nem vonhat magához. Az Alkotmánybíróság feladata nem a tény-, illetve jogkérdések felülvizsgálata, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól.

- [34] Az Alkotmánybíróság a fenti megállapításokkal összefüggésben rámutat arra, hogy önmagában az, hogy az indítványozók a számukra hátrányos, de az egyébként részletesen megindokolt, a bizonyítékok mérlegelésén és értékelésén alapuló következtetések alapján hozott bírói döntések érvelését tévesnek, hibásnak, sérelmesnek, a saját álláspontjukkal ellentétesnek tartják és vitatják, nem alkotmányossági kérdés, és nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a megállapítására.
- [35] Mindezek alapján az indítványozók által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntés érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.
- [36] 5. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában és 29. §-ában meghatározott törvényi feltételeknek, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2025. február 4.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott

dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett